אני מבין שיהודה כבר נמצא סופית בבית. ביום ראשון עברתי ליד להב, אולם השעה היתה כבר מאוחרת בלילה וזמן לא היה לי, היה עלינו להמשיך בדרך דרומה. עבר עלינו שבוע די קשה, בעיקר, מחוסר־שינה, אולם הרגשתי טובה. כבר ביום ראשון הרגשתי את עצמי בריא לחלוטין, כך, שכל סיבה לדאגה, תקווה, לא קיימת. דרך אגב, ירד כאן גשם די רציני. האם גם בצפון גשום? קצת קשה להאמין שכאן מדבר למחצה: הוואדיות מלאים פרחים שונים, אפילו מעט כלניות — להאמין שכאן מדבר למחצה הוואדיות מלאים פרחים שונים אפילו מעט כלניות — וכנראה שבלילה יירד כאן גשם נוסף.

אני מקווה שהכל בסדר בבית. ד״ש לחבשי שלך, יהודה.

ולהתראות בעוד שבועיים! —

עמרם.

גלויה

מוצ״ש — 3/5/67

שלום הורים!

למרות שרק אתמול בלילה הייתי בבית, לא הספקתי להגיד לכם כלום מלבד ,,שלום״, ועד כה לא הזדמן לי לכתוב אליכם. ובכן, אין זה מילוי חוב, אלא צורך פשוט, להגיד כמה מלים —

מאד שמחתי שהצלחתי להגיע הביתה לכמה שעות, משום שכעת אינני יודע מתי אוכל להגיע שנית —

במקרה הטוב ביותר, אולי עוד שבועיים.

את צור ראיתי רק תוך כדי שינה, וחבל שלא ראיתיו ער. אבל גם כך עשה עלי רושם של ילד גדול יותר מהילד שהיכרתי לפני שבועיים.

הקשה ביותר הוא לשאת את הגעגועים אליו, אבל כמובן שאין בכך לפגוע ביכולתי לבצע את כל מה שאני צריך, או אצטרך, לבצע.

אצלי הכל בסדר וכנראה שימשיך להיות כך בזמן הקרוב — כל העתיד להתרחש איננו בגדר של הפתעה ויש לעבור זאת, לדעתי, ככל האפשר מהר.

מיסרו ד״ש לסבא, אני מוסיף עוד גלויה לברוך ואולי אספיק גם לכתוב לשולמית — אז זהו, שלום ולהתראות!

שלכם —

עמרם.

גלויה

מוצאי שבת

לאח הקטן — שלום וברכה!

הייתי אתמול בלילה בבית ולא ראיתי אותך, כי כבר היה מאוחר מאוד. לכן אני כותב אליך עכשיו.

אני נמצא בדרום ותוך כדי סיורים אני רואה הרבה ציפרים. חוגלות יש כאן המון. כמו כן ראיתי היום גם קירוון וקאת, והדבר הכי יפה — היה כוח גדול, שהתחיל פתאום לרוץ לפני הג׳יפ. תפסנו אותו חי, אבל אחר־כך החלטנו שלא כדאי לסחוב אותו איתנו, משום שבין כה וכה אין לנו אפשרות להביא אותו לשום מקום. אז מוטב שיחיה בטבע. צודק או לא?

מירה כתבה לי שאתה ממשיך לצפות בציפרים. כשאחזור הביתה, מעניין יהיה לשמוע אילו ציפרים חדשות גילית.

אם יתחשק לך, אתה יכול לכתוב אלי לפי הכתובת הזאת. אשמח מאוד לקבל ממך גלויה.

תלמד יפה ותזכור למסור לי את דו״ח הציפרים.

שלום וד״ש לכולם —

עמרם.